

Az ember hajlamos azt gondolni, hogy ami eltűnt a lefolyón, amit levitt a víz, attól egyszer s mindenkorra megszabadult, bármi volt is az. Azt képzeljük, a szennyvíztisztító majd úgyis ártalmatlanítani fog minden leeresztett mérget.

Ez sajnos nem igaz. A tisztítási technológia csak bizonyos határokon belül képes működni, ráadásul sérülékeny is. Civilizált ember számára ezért fontos a

CSATORNA-HASZNÁLATI ILLEMTAN

Amit nem szabad a csatornába ereszteni

Mivel a szennyvíztisztító-telepek elsősorban élő mikroorganizmusok segítségével tisztítanak, a csatornahálózatba csak lebomló, őket nem károsító anyagok juttathatók. Ha a csatornahálózatba mérgek kerülnek, elpusztíthatja a tisztítást végző szervezeteket, ezáltal a befogadó élővíz sérül, ráadásul a szennyvíziszapot sem lehet hasznosítani a mezőgazdaságban.

1

Vannak anyagok, amelyeket SZIGORÚAN TILOS a csatornába juttatni:

- ☒ mérgek,
- ☒ gyógyszerek és növényvédő szerek,
- ☒ nehézfém tartalmú folyadékok,
- ☒ tűzveszélyes anyagok, benzin, higító, festék stb.,
- ☒ lebomlásuk során mérgekké, vagy tűzveszélyessé váló anyagok.

2

A szennyvízkezelési rendszer TÚLTERHELÉSÉT okozhatja, ezért nem kerülhet a csatornába, (kivéve ahol ún. egyesített rendszerű csatornahálózat működik):

- ☒ csapadékvíz,
- ☒ belvíz,
- ☒ talajvíz.

Miért fontos?

Egyre szigorúbbak az élővizekbe mint befogadóba engedett tisztított szennyvizet illető környezetvédelmi elvárások, ami igen pozitív fejlemény a hatóságok gondolkodásmódjában. E dicséretes változásnak a csatornát igénybe vevő emberek szemléletében is be kell következnie.

A csatornahálózat állapota és a tisztítótelep működése erősen függ a csatornába engedett szennyvíz tartalmától. Vannak szennyezőanyagok, amelyekkel a szennyvízkezelési technológia képtelen megbirkózni. Néhány ember felelőtlen magatartása miatt az egész szolgáltatás ellehetetlenülhet, károsítva ezzel a többi fogyasztót, és végeredményben a természetet is.

3

Vannak anyagok, amelyek ÜZEMZAVART okoznak, ezért nem szabad őket a csatornahálózatba juttatni:

Darabos szennyeződések

A csatornahálózat semmiképpen sem alkalmas szilárd hulladékok „eltüntetésére”. Ezek elzárják a víz útját és tönkreteszik a szennyvízátemelőkben a szivattyúkat.

Ilyen anyagok:

- ☒ bármilyen eredetű fa, kő, csont, műanyag háztartási eszköz, fémkupak, műanyag és üvegpalack stb.,
- ☒ macskaalom (még ha természetbarát megjelölést is élvez), építési törmelék, homok, kavics,
- ☒ vízben nem oldható egészségügyi anyagok (vatta, tampon stb.),
- ☒ egyéb háztartási hulladékok (textil, növény, gyümölcsmag, szárnyasok tollazata, szőr stb.).

Szerves szennyezőanyagok

A szennyvíztisztító-telepek a normál életvitellel járó szennyvíz megtisztítására alkalmasak. Nem tartozik ebbe a körbe, ezért többletterhelést okozó anyagok a következők:

- ☒ állattartásból származó híg trágya,
- ☒ háztartási ételmaradék, még akkor is, ha aprított (konyhamalac),
- ☒ zsírok, olajok,
- ☒ háztartási állatfeldolgozásból származó hulladék, pl.: halfej, emlősök belsősége stb.
- ☒ elpusztult kisállatok tetemei,
- ☒ emésztőkből szippantott nagy agresszivitású szennyvíz a vízmű engedélye nélkül.

Amit okozhatunk, ha legyintünk a csatornahasználati illemre...

A **zsírok és olajok** a csatornában kihűlnek, reakcióba lépnek a szennyvíz más összetevőivel, és kemény szappanszerű lerakódást okoznak. A csatorna emiatt előbb leszűkül, majd eldugul. Emellett egy biológiai folyamat következtében kénsav keletkezik, amely megtámadja és tönkretesz a házi és a közcsonna-csőveket egyaránt. A rendkívüli dugulás-elhárítás és a csatorna-javítás költségei törvényszerűen a csatornadíj amúgy elkerülhető emelését okozza.

A csatorna csak akkor tudja a szennyvizet továbbítani, ha a szennyezőanyagok a vízben feloldódnak, vagy legalábbis elkeverednek. A víztakarékos eszközök használata mellett előfordulhat, hogy a szennyvíz – főleg családi házas utcákban, ahol kevés a fogyasztó – túl sűrű lesz, így a kis lejtésű (2%) csatornákon nem folyik el, ami dugulást és kellemetlen szaghatást okozhat.

A házi szennyvízcsatorna akkor bűdös, ha

- leföldelik az átadási aknát, illetve légmentesen lezárják az udvari tisztító aknák nyílásait,
- nem építik meg, vagy üzemén kívül helyezik az ingatlan alaphálózataának szellőzőjét (padlósszellőző),
- nem figyelnek a lefolyók, padlóösszefolyók bűzelzáróira és eltűnik a víz belőlük.

Csatornabekötés

Ha egy épület csatornára rákötött helyiségének a padlóvonala a szolgáltatási pontnál lévő terepszint alatt helyezkedik el, és nagy esőzésekkor vagy duguláskor a csatorna megtelik, a szennyvíz kiönthet. Kerülni kell tehát az ilyen helyiségek csatornára kötését, vagy ha ez nem lehetséges, a szolgáltató hozzájárulásával szennyvíz visszacsapó szelepet kell beépíteni, vagy legbiztonságosabb megoldásként házi szennyvízátelőt kell létesíteni. Ennek hiányában a károkért a szolgáltató nem tehető felelőssé.

Esővíz, talajvíz

A szennyvízcsatorna hálózat általában csak a szennyvizet képes elvezetni. Még akkor sem szabad más eredetű vizet bejuttatni, ha úgy tűnik, hogy ez a víz simán elfolyik. A szabálytalan esővíz- és talajvíz-bebocsátások miatt túlterheljük a szennyvíztisztító-telepeket, de gyakran a csatornahálózaton kiöntéseket, lakóingatlanok elöntését okozhatjuk. A többletvíz elvezetése ezenkívül jelentős többletköltséggel jár, és emiatt a csatornadíj is emelkedik.

Hibaelhárítás a szennyvízcsatornán

A házi szennyvízhálózat és az épületek belső szennyvízgyűjtő vezetékeinek működéséről és fenntartásáról az ingatlan tulajdonosának, használójának kell gondoskodnia.

A közüemi szennyvízhálózat (ide tartozik a bekötővezeték is) üzemeltetése a szolgáltató feladata. A házi és a közüemi szennyvízhálózatot a szolgáltatási pont választja el egymástól. A szolgáltatási pont a bekötő idom vagy akna elfolyási pontja, ennek híján az ingatlan határvonala, zártorú beépítésnél a falsíktól (a közterület felé) egy méter.

Ha a közüemi csatornahálózat bármely pontján, vagy berendezéseinél rongálást, meghibásodást észlel, azonnal jelezze az üzemeltetőnek!

Egy hiányzó aknafedlap például életveszélyt jelent.